

Storbyens Sidegader, véd ogsaa, hvor disses Mørke og Grimhed og Kulde formaar at kvæle Barnesjæle.

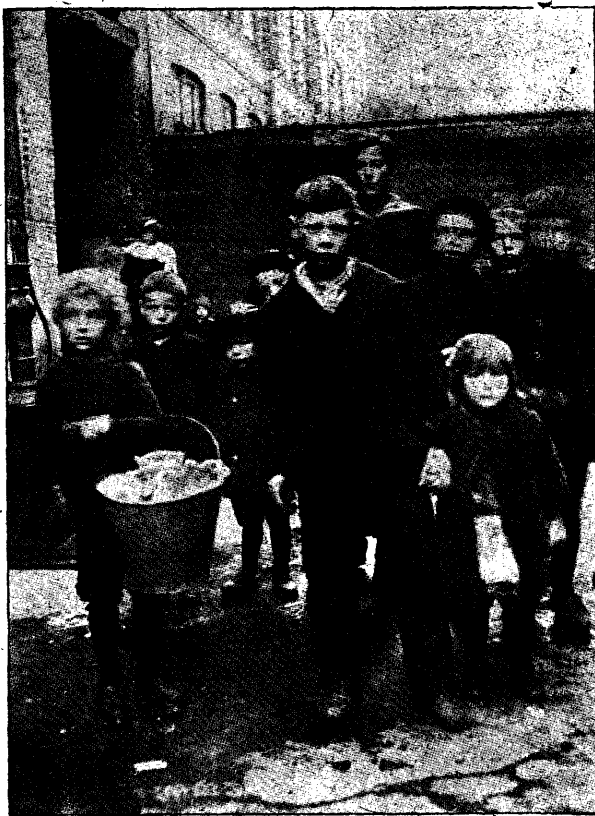
I saadan en Sidegade, hvor der kan bo indtil 5—6000 Mennesker, altsaa ligesaa mange som i en mellemstor Provinsby — i en saadan Gade er der ingen Blomster, ingen Træer, ingen Fugle, der titter til hinanden, ja, man kunde fristes til at sige, at Børnene dér hverken har Sol, Himmel eller Stjerner at lege med. Kun Kaserner og atter Kaserner, i hvis Baggaarde Børnene vokser op mellem Retirader, Skarnkasser og al Slags Uhumskheder, dette Ord taget baade i dagligdags og i overført Betydning. Med andre Ord: Børn har i disse Omgivelser ikke Børnekaar. Og lad ingen tro, at det, at Fattigfolks Lønninger er stegne de sidste Par Aar, saa at Kornerne ikke behøver at »gaa ud« som i gamle Dage — at det blot i nogen Grad skulde bedre Børnenes Kaar! Der skal nu en Gang andet end lidt flere Penge i de enkelte Husholdninger til at ændre de Omgivelser, det Milieu, som, takket være Fædrenes Synder — og her tænker vi navnlig paa de »Fædre«, der har bygget Københavns Fattigkvarterer — nu hjem søger Børn i Tusindvis.

Den, der ønsker at sætte sig ind i Folke børnehavearbejdet, bør personligt aflægge et eller flere Besøg i en af ovennævnte Folke børnehaver, der alle med Glæde modtager Besøg, anmeldte og uanmeldte. Men iøvrigt gaar, sagt i faa Ord, Folke børnehavernes Arbejde ud paa at være det for Gadens og Baggaardens 3—7-aarige, som enhver god Fader og Moder gerne vil være for sit Barn.

Folke børnehaven gaar ikke Skolen i Bedene, lærer ikke Børnene A. B. C., men prøver paa at gøre smaa Mennesker ud af dem ved at lære dem at lege smukt, at spise pænt, at være renlige, at bruge deres smaa Øjne og Fingre, at opfatte et Bud, og saa at lyde det, at gøre Forskel paa mit og dit og at tale sandt — et stort Program, men ikke et for stort Program, saavist som Folke børnehavens egentlige Sigt er *Hjemmene*. At værne de Hjem, der er, og at være med til at skabe de Hjem, der kommer, er Folke børnehavernes egentlige Maal. Og saadan som de sociale Forhold arter sig i en Storby som København — hvor Mødrene tit nødes til at gaa paa Arbejde, d. v. s. til at forlade deres Børn eller i bedste Tilfælde til at overlade ders Børn til andre — trænger Hjemmene til paa alle Maader at skærmes og at støttes.

For at sige det endnu en Gang: de flere Penge gør det ikke; thi mange af de Mødre, der faar dem mellem deres Hænder, kan derfor ikke købe sig det, der kan hjælpe dem til at opdrage deres Børn. For Penge kan de købe sig Sildesalat og Biografteaterbilletter m. m., men ikke alt det fine og gode, der kun findes hos det Menneske, hvor det *var der allerede, da Mennesket var Barn*.

Det er jo Hemmeligheden: mange af disse Baggaardsmødre forstaar sig ikke paa deres Børn, fordi de selv aldrig har været Børn. Men netop fordi Folke børnehaven har et langt videre Sigt end Børnene i den egentlige Børnehaven, søger Folke børnehaven, naar den én Gang har faaet fat i et Barn, at holde Forbindelsen vedlige med dette. Derfor bliver der, i den Udstrækning, i hvilken de personlige og pekuniære Forhold gør det muligt, ved hver Folke børnehave indrettet Aftenhold for skolepligtige Børn, Dreng og Piger og for unge af begge Køn efter Konfirmationsalderen. Folke børnehaven søger endvidere hvert Aar at skaffe saa mange Børn som muligt Feriehjem i Sommerferien (i 1919 har »Folke børnehaverne af 1915« sendt et halvt Hundrede Børn paa Landet) ligesom der afholdes »Forældremøder«, hvor Børnehavens Ledere mødes med Børnehavens Børnenes Forældre, for under et beskedent, men festligt Samvær at drøfte Børnenes Ve og Vel med

Baggaardsbørn.

Forældrene. Men iøvrigt er det umuligt paa dette Sted i alle Enkeltheder at gøre Rede for Folke børnehaven og det sociale Arbejde, der udgaar fra den.

De, der maatte ønske nærmere at gøre sig bekendt hermed, henviser vi til »Folke børnehaverne af 1915«s Beretning, der faas paa disses Kontor: Østerbrogade 56 C, 4. Sal, København Ø., hvortil ogsaa, om ønskes, eventuelle Gaver til Sagen kan sendes, og hvor alle yderligere Oplysninger kan søges.

De ovenfor nævnte 5 Folke børnehaver ledes af fuldt uddannede og fuldt lønnede unge Kvinder. — Men ikke mindst, fordi disse unge Kvinder skal lønnes saaledes, at de helt skal kunne ofre sig for Gerningen, er Driften af en saadan Børnehaven ikke billig. Med de Priser, der er i Øjeblikket, er de aarlige Driftsudgifter til en Folke børnehaven saaledes oppe paa imellem 4—5000 Kroner.

Det er af stor Betydning, at Børnehavelederne helt kan ofre sig hver for sin Børnehaven, thi det kræves af dem, at de skal lære ikke blot hvert en-